

PAG-AARAL NG BIBLIYA

Aralin para sa Mayo 4

Ang Sakripisyo ni David

Susing Talata: "Ngunit sumagot si Haring David kay Arauna, Hindi, ipinipilit kong bilhin ito sa buong halaga. Hindi ko kukunin ang sa iyo at ibibigay kay Yahweh. Hindi ako maghahandog ng mga handog na susunugin na walang halaga sa akin."

1 Cronica 21:24

Napiling Kasulatan:

1 Cronica 21:14-30

Sinabi ng Panginoon tungkol kay David na siya ay isang tao ayon sa kanyang sariling puso. (1 Samuel 13:14; Gawa 13:22). Ito ay hindi dahil si David ay hindi kailanman nagkasala, ngunit dahil sa kanyang kababaang-loob at nagsisising puso nang ang kanyang mga kasalanan ay tinawag sa kanyang pansin.

Sa pagpapahayag ng kaniyang kaloob-loobang damdamin, isinulat ni David, "Likhain mo sa akin ang isang malinis na puso, O Diyos. Baguhin mo ang

isang matapat na espiritu sa loob ko.” (Awit 51:10). Nakilala niya na, sa likas na katangian, ang kanyang puso ay hindi palaging malinis, at na sa pamamagitan ng kahinaan ng laman ay may posibilidad siyang magpakita ng maling espiritu. Gayunpaman, hindi siya nakikiramay sa kanyang mga kasalanan at nanalangin sa Diyos na siya ay malinis, na ang isang “matuwid na espiritu” ay mabago sa loob niya.

Ang isang halimbawa ng nagsisising puso ni David ay noong siya ay nagkasala sa harap ng Panginoon sa pamamagitan ng pagsuway sa utos na huwag bilangin ang mga tao ng Israel, sa kabila ng mga protesta ni Joab, ang kapitan ng mga hukbo. Pagkatapos ay nagsalita ang Panginoon kay Gad, ang tagakita, o propeta ni David, at inutusan siya na sabihin kay David na pumili ng isa sa tatlong pagpipilian ng pagkastigo para sa paglabag na ito: tatlong taon ng taggutom, tatlong buwan na lilipulin ng mga kaaway, o tatlong araw ng salot. Nang matanto ang sarili niyang kahinaan, si David, sa pagpapakumbaba, ay tumanggi na pumili at ipinaliwanag na mas pinili niyang ipaubaya ang bagay sa mga kamay ng Panginoon, batid na “dakila

ang kanyang mga awa.” 2 Samuel 24:2-4; 1 Cronica 21:1-13

Pinili ng Diyos ang tatlong araw ng pagkastigo sa salot, at sa napakaikling panahon pitumpung libong lalaki ng Israel ang namatay. Nang magkagayo'y nagsugo ang Dios ng isang anghel sa Jerusalem upang wasakin ito, ngunit hindi nagtagal ay sinabi niya sa anghel, "Tumigil ka! Tama na! Nang sandaling iyon ang anghel ng Panginoon ay nakatayo sa tabi ng giikan ni Arauna na Jebuseo." Nagsumamo si David sa Diyos, na kinikilalang siya ang nagkasala at hindi ang mga tao, at hiniling na ang parusa ng Diyos ay mapasakanya. talata 14-17

Sa pamamagitan ng anghel, inutusan ng Diyos si David na pumunta at “magtayo ng altar para sa Panginoon sa giikan ni Ornan na Jebuseo,” at mag-alay ng hain sa Panginoon. Unang “nakita ni Ornan ang anghel” at pagkatapos ay nakita niyang dumating si David. Hiniling ni David na bayaran ang “buong halaga” para sa giikan. Matapos bilhin ito, naghandog siya ng “mga handog na susunugin at mga handog tungkol sa kapayapaan, at tumawag sa Panginoon.” Ang Panginoon ay “sinagot siya mula sa langit sa pamamagitan ng apoy sa ibabaw ng dambana ng handog na sinusunog.” Batay sa mga

sakripisyong ito, pinatigil ng Panginoon ang salot.
talata 18-28

Ang katapatan ng debosyon ni David sa Panginoon ay ipinakita nang maganda sa pamamagitan ng kanyang pagpupumilit na bilhin niya sa buong halaga ang giikan ni Ornan para magamit sa pag-aalay ng hain sa Panginoon, sa halip na tanggapin ito bilang isang regalo o magbayad ng mas mababang halaga. Ipinaliwanag niya na ayaw niyang maghandog ng mga handog na susunugin sa Panginoon na walang halaga sa kanya. (talata 24). Ito ay isang magandang aral para sa lahat ng mga tao ng Diyos. Kung nagsasakripisyo lamang tayo sa paglilingkod sa Panginoon ng hindi natin kailangan, o wala tayong ibang pakinabang, kakaunti o wala tayong katibayan ng tunay na debosyon sa kanya.

Bilang huling tala sa ulat na ito, ang giikan ni Ornan, na binili ni David, ay ang lugar kung saan itatayo ni Solomon ang templo, “ang bahay ni Jehova.” 2 Cronica 3:1